

domoljubja, delati je hotel v domovini med svojim narodom.

Z mnogimi, velikimi učenjaki je bil v zvezi, tako z Grimmom, Preissom i dr.; posebno pridno in zaupno je dopisoval Pogodinu, kateremu je mnogokrat tožil o svojem slabem stanju ter ga prosil za različne knjige in pripomočke. Opravičeval se je zato nekoč, pišoč mu: „Ne beračim za sebe, beračim za vědo!“ — Źal, da je Šafařik večino pisem sam uničil.

Šafařikova smrt je globoko pretresla vse slovanske narode. Pogreb je bil velikanski; nje-

govo truplo počiva na evangeljskem pokopališču v Pragi, blizu cerkve slovanskih apostolov, katera je čislal tako visoko. Velik spomenik kaže mesto, kjer počiva slavni učenjak slovanski. V biblijoteki praškega vseučilišča stoji njegov kip iz kararskega marmorja. Njegovo knjižnico in bogato zapuščino je kupil češki deželni zbor in jo oddal deželnemu muzeju; s tem je najlepše in najboljše počastil velikega moža.

O stoletnici njegovega rojstva bodi ta kratka črtica skromen spomenik slavnemu učenjaku tudi pri nas Slovencih!

### Najlepši biser.

Náš skrbni oče, mili car,  
Visok, mogočen si vladar.  
Deset rodov ti speva slavo,  
Devetnajst kron ti diči glavo,  
Devetnajst kron demántnih, zlatih,  
In polnih biserov bogatih;  
Najlepši biser, car naš vrli,  
Nedavno smo v Ljubljani zrlí,  
In ta, o car, solzé so tvoje,  
Ki točiš jih za ljudstvo svoje.

Zgodilo se veliko noč,  
Da je prišla potresna moč,  
Pustošila Ljubljano belo,  
In strla nam jo skoraj celo.  
Nesrečnim bilo ni tolažbe,  
Obupnim bilo ni oblažbe.  
Po oni toge-polni noči,  
Ni bilo, ni je nam pomoči.  
Ti spomnil, car, si se naróda,  
Ki ga zadela je nezgóda.

Car, videl si nesreče kraj,  
Pomiloval si nas tedaj,  
Pomiloval in jokal z nami,  
Pomiloval si nas s solzami.  
Tedaj smo videli otroci  
Najlepši biser v Tvojem oci.  
Nesrečni — v radosti smo mrlí,  
Ko Tebe, car, smo v solzah zrlí.  
Saj najsvetlejši, najbolj dragi  
Tvoj biser sóla je, car blagi

Visoki Oče, večni Bog,  
Ki osrečuješ zemlje krog,  
Ohranjaj, čuvaj nam cesarja,  
Osrečaj milega vladarja.  
Najlepša krona carja venčaj,  
In blagodejno mu obsenčaj  
Naróde vse dvokrili orel,  
Da slednji národ zanj bo gorel.  
Mi pa za biser — solze zlate,  
Mi kri, o car, darimo za-Te.

Anton Hribar.

### Zvečer.

Zašló je solnce poletnega dneva,  
V nižave ulega tihotni se mrak;  
V naravi zavlada zdaj pokoj sladák,  
Le slavec v grmičju veselo popeva  
Pesem večerno.

Že zvezda pri zvezdi na nebu zaseva,  
Nocoj ne zakriva noben je oblak;  
Ves z vonjem cvetičnim najpolnjen je zrak,  
In s čarobnim krilom noč tajna odeva  
Obzorje širno.

Čuj, drevje po gaju na lahko šumeva,  
In potok šepče po kamenju jak:  
Pobožne molitve šepět se zdí tak  
Ki v blaženih hipih iz srca vskipeva  
Tiho in verno.

Potóka šumljanje mi duša umeva,  
Kot potok hitim, in tako hiti vsak;  
V neznano daljavo nas vēde korak,  
„Tje v večno morjé“ — mi vodica odmeva —  
„Greš neizmerno.“

J. O. Golobov.